

**แนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1**
**The Student Affairs Administration Guidelines for Basic Education Schools
under Prachuap Khiri Khan Primary Educational Service Area Office 1**

ลลิตา นพรัตน์เขต¹ และ สมใจ สืบเสาะ²

Lalita Nopparatkhet¹ and Somjai Subsor²

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์^{1,2}

Rattanakosin College of Innovation Management, Thailand^{1,2}

Corresponding Author, E-mail: ¹tab.love.5230@gmail.com.com

Retrieved 06-01-2023; Revised 16-10-2023; Accepted 06-11-2023

Doi: 10.14456/jappm.2024.20

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานกิจการนักเรียน 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นการบริหารงานกิจการนักเรียน และ 3) เพื่อนำเสนอแนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียนสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 รูปแบบการวิจัยเป็นวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แนวคิดการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นกรอบการวิจัย พื้นที่วิจัย คือสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำนวน 301 คน ใช้วิธีคัดเลือกขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครชี มอร์แกน และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือในการวิจัย คือแบบสอบถาม แบบประเมินความเหมาะสมของแนวทาง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาทั้งฉบับเท่ากับ 0.94 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการบริหารงานกิจการนักเรียน โดยภาพรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยของการดำเนินการจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านงานกิจกรรมนักเรียน ด้านงานปกครอง และด้านงานบริการแนะแนว

2. การเปรียบเทียบการบริหารงานกิจการนักเรียน จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ด้านงานปกครอง ด้านงานกิจกรรมนักเรียน และด้านงานบริการแนะแนว ซึ่งประสบการณ์ทำงาน 10 – 20 ปี กับประสบการณ์มากกว่า 20 ปี และขนาดสถานศึกษา โดยภาพรวมโรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดกลางแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. แนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียน โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับความเหมาะสมมาก องค์ความรู้จากงานวิจัยนี้เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและหน่วยงานการศึกษา สามารถนำไปใช้วางแผน และการบริหารงานกิจการนักเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: แนวทางการบริหารงาน; กิจการนักเรียน; สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

Abstract

This article aimed to study (1) the student affairs administration of basic education schools, (2) the comparison of the opinions about the student affairs administration of basic education schools, and (3) the student affairs administration guidelines proposal for basic education schools under Prachuap Khiri Khan Primary Educational Service Area Office 1. This study employed a quantitative research methodology and used the student affairs administration of basic education schools concept as a conceptual framework. The scope of research was the basic education schools under Prachuap Khiri Khan Primary Educational Service Area Office 1. The sample size determination was according to Krejcie and Morgan's method. The 301 samples were school administrators and teachers through simple random sampling. The instruments for collecting data were questionnaires and appropriateness evaluation form. The research data were analyzed with percentage, mean, standard deviation, and one-way analysis of variance. The research results were as follows:

1. On the student affairs administration of basic education schools under Prachuap Khiri Khan Primary Educational Service Area Office 1 aspect, it was at the highest level.

2. On the comparison of the student affairs administration of basic education schools under Prachuap Khiri Khan Primary Educational Service Area Office 1 classified by work experience Administrative work student activities and guidance services Which has 10 – 20 years of work experience with more than 20 years of experience and the size of the school Overall, small schools and medium schools were significantly different at the .05 level.

3. On the guidelines for the student affairs administration of basic education schools under Prachuap Khiri Khan Primary Educational Service Area Office 1 aspect, It showed that the overall and each aspect is at a very appropriate level.

Keywords: Administration Guideline, Student Affairs, Basic Education School

บทนำ

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศ เนื่องจากการศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพที่สมบูรณ์ สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 กล่าวว่า การศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรมจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

สถานศึกษามีบทบาทหน้าที่ในการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนเพื่อพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถ มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ดี ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องวางแผนและกำหนดกรอบนโยบายการพัฒนานักเรียนตามโครงสร้างการบริหารงานในฝ่ายต่าง ๆ ดำเนินการจัดกิจกรรมนักเรียนและส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมอย่างหลากหลายตามความสนใจและความถนัดเพื่อช่วยพัฒนานักเรียน ให้บรรลุจุดมุ่งหมาย และช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิตที่สมบูรณ์ให้กับนักเรียน

งานกิจการนักเรียนจัดอยู่ในกลุ่มงานบริหารงานทั่วไป ซึ่งเกี่ยวข้องกับนักเรียนโดยตรงด้วยการจัดกิจกรรมบริการด้านต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนให้มีภาวะผู้นำและมีภาวะผู้ตามที่ดี รู้จักการเคารพและให้เกียรติเห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น กล้าแสดงออก เสริมสร้างให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียนมากขึ้น

โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 มีนักเรียนที่มีความหลากหลายทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่โรงเรียนจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการ ความสนใจและความถนัดของผู้เรียนเพื่อมุ่งเน้นให้มีความรู้ทั้งทางวิชาการและวิชาชีพที่เหมาะสมกับช่วงวัย อีกทั้งผู้วิจัยรับผิดชอบด้านงานกิจการนักเรียนของโรงเรียน จึงมีความสนใจที่จะศึกษา แนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 เพื่อเป็นแนวทางในการสนับสนุนและส่งเสริมให้โรงเรียนได้ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมบูรณ์ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา พัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียนให้มีความรู้และมีประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นการบริหารงานกิจการนักเรียนสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

3. เพื่อนำเสนอแนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียนสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 แตกต่างกัน

2. ผู้บริหารและครูผู้สอนในขนาดสถานศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 แตกต่างกัน

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดทฤษฎีการบริหารงานกิจการนักเรียน

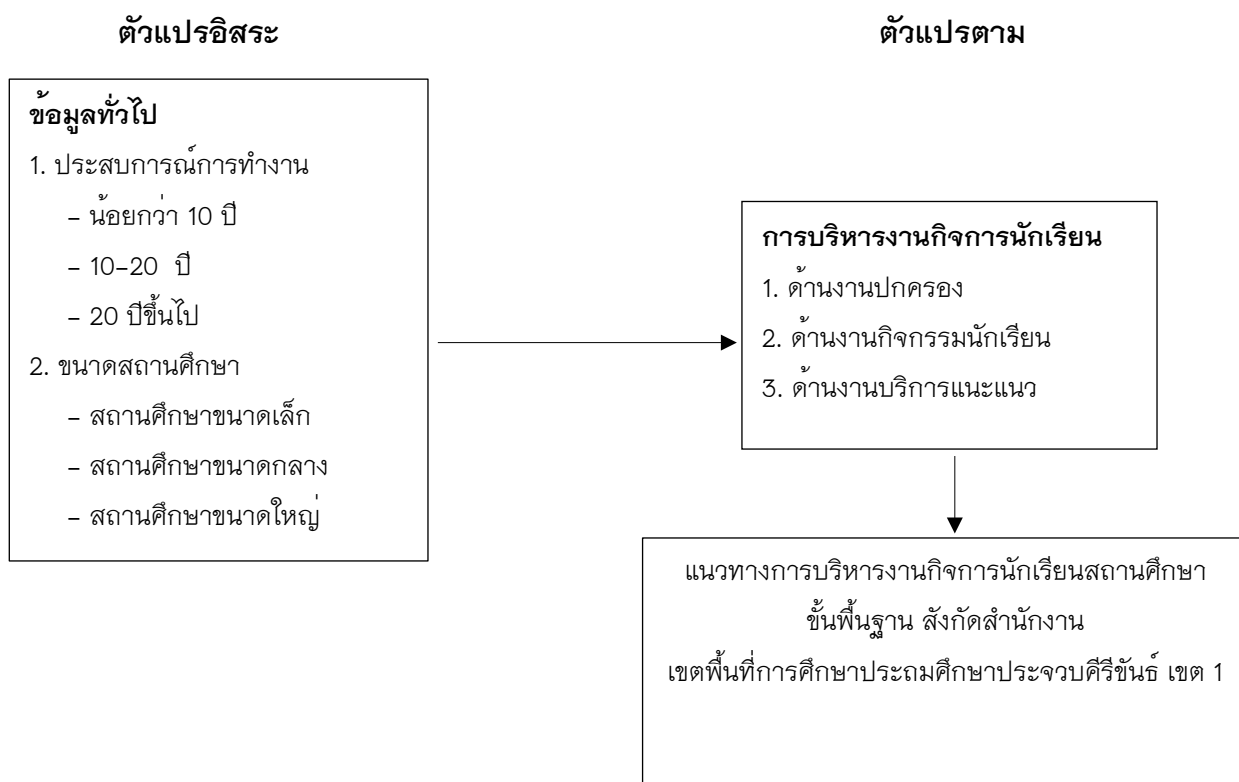
สวภพ เทพกลีกุล (2559) การบริหารงานกิจการนักเรียน หมายถึง การดำเนินกิจกรรมทุกชนิดเกี่ยวกับนักเรียน ในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในห้องเรียนเป็นการบริการนักเรียน โดยจะเริ่มตั้งแต่มก่อน ที่นักเรียนจะเข้าโรงเรียน จนกระทั่งนักเรียนจบออกจากโรงเรียนไปแล้ว ทั้งนี้ในการบริหารกิจการนักเรียนดังกล่าวต้องตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียน ครูผู้ปกครอง และสมาชิกในชุมชนด้วย

โหมฉาย กาตโอสถ (2554) ความสำคัญการบริหารกิจการนักเรียน คือ เป็นเครื่องมือในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนักเรียนให้มีระเบียบวินัยในตนเองสามัคคีรักหมู่คณะ ทำให้เกิดความสงบเรียบร้อยในโรงเรียน นักเรียนแต่ละคนได้รับการพัฒนาความรู้ ความสามารถเฉพาะตนเต็มตามศักยภาพและนักเรียนได้รับความช่วยเหลือและแก้ไขพฤติกรรมให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

จากความหมายและความสำคัญของการบริหารกิจการนักเรียน สรุปได้ว่า การบริหารงานกิจการนักเรียนเป็นการดำเนินกิจกรรมที่นอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องเรียน และเป็นเครื่องมือในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนให้มีระเบียบวินัย รวมทั้งได้รับการพัฒนาความรู้ ความสามารถเฉพาะตนอย่างเต็มตามศักยภาพ

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อบ่งชี้เรื่องการบริหารงานกิจการนักเรียน ทั้งหมด 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านงานปกครอง ด้านงานกิจกรรมนักเรียน และด้านงานบริการแนะแนว โดยมีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ พื้นที่วิจัย คือ สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

ประชากร คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำนวน 1,378 คน (ข้อมูลจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ณ วันที่ 20 มิถุนายน 2565)

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำนวน 301 คน ใช้วิธีการคัดเลือกขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครชี มอร์แกน และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างทำการสุ่มแบบง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ฉบับ คือ

1. แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ จำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วย เพศ ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดสถานศึกษา

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านงานปกครอง ด้านงานกิจกรรมนักเรียน และด้านงานบริการแนะแนว

2. แบบประเมินความเหมาะสมของแนวทาง

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน เป็นแบบตรวจสอบรายการจำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วย เพศ ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดสถานศึกษา

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับความเหมาะสมของแนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 แบบประเมินลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านงานปกครอง ด้านงานกิจกรรมนักเรียน และด้านงานบริการแนะแนว

การพัฒนาและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี บทความทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียน
2. วิเคราะห์ข้อมูลในการสร้างเครื่องมือเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียน
3. กำหนดวัตถุประสงค์ในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน เกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียน
4. สร้างแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ให้ครอบคลุม ภายใต้อำนาจหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา
5. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องของภาษา ความเหมาะสมและปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามที่ได้รับคำแนะนำ
6. นำแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วนำไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยใช้วิธีหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์
7. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (try Out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน
8. นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาคุณภาพแล้วมาจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากสาขาวิชานวัตกรรมการบริหารการศึกษา วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวม

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความร่วมมือส่งสถานศึกษา เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 301 ฉบับ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างและขอรับแบบสอบถามกลับคืนภายใน 1 เดือน

3. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืน มาดำเนินการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม จำนวน 301 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 แล้วดำเนินการวิเคราะห์ผลตามขั้นตอนของการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลเชิงปริมาณที่เก็บรวบรวมได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์แล้ววิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับตอบคืน ตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ในการตอบ
2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมดมาจัดระเบียบข้อมูล และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ
3. วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำไปแปลผลคะแนนเป็นช่วงคะแนนเฉลี่ย
4. เปรียบเทียบการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา โดยใช้การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาสภาพการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 โดยผู้วิจัยแบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย 1) ด้านงานปกครอง 2) ด้านงานกิจกรรมนักเรียน 3) ด้านงานบริการแนะแนว

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาสภาพการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้าน

การบริหารงานกิจการนักเรียน	ระดับความ คิดเห็น		ระดับการ ดำเนินการ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ด้านงานปกครอง	4.55	.42	มากที่สุด
2. ด้านงานกิจกรรมนักเรียน	4.58	.39	มากที่สุด
3. ด้านงานบริการแนะแนว	4.54	.45	มากที่สุด
สรุปภาพรวม	4.56	.40	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการศึกษาสภาพการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษา
ชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยภาพรวม
มีค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนการดำเนินการอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$) เมื่อพิจารณารายด้านโดย
เรียงลำดับจากมากไปน้อยพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนการดำเนินการมากที่สุดคือ ด้านงาน
กิจกรรมนักเรียน ($\bar{X} = 4.58$) รองลงมาคือ ด้านงานปกครอง ($\bar{X} = 4.55$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยของระดับ
คะแนนการดำเนินการน้อยที่สุดคือ ด้านงานบริการแนะแนว ($\bar{X} = 4.54$)

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นการบริหารงานกิจการนักเรียน
ของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์
เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา

การบริหารงานกิจการ นักเรียน	แหล่งความ แปรปรวน	ผลรวม	องศา	ผลรวม	F	Sig
		กำลัง สอง (SS)	แห่ง อิสระ (df)	กำลัง สอง เฉลี่ย (MS)		
1. ด้านงานปกครอง	ระหว่าง กลุ่ม	1.398	2	.699	3.963	.020*
	ภายในกลุ่ม	52.573	298	.176		
	รวม	53.972	300			
2. ด้านงานกิจกรรมนักเรียน	ระหว่าง กลุ่ม	1.301	2	.650	4.430	.013*
	ภายในกลุ่ม	43.762	298	.147		
	รวม	45.063	300			
3. ด้านงานบริการแนะแนว	ระหว่าง กลุ่ม	.664	2	.332	1.680	.188
	ภายในกลุ่ม	58.919	298	.198		
	รวม	59.583	300			
สรุปภาพรวม	ระหว่าง กลุ่ม	1.075	2	.538	3.501	.031*
	ภายใน กลุ่ม	45.752	298	.154		
	รวม	46.827	300			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 2 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) พบว่าขนาดสถานศึกษาแตกต่างกันการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาชั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่แตกต่างมี 2 ด้าน คือ ด้านงานปกครอง สถานศึกษาขนาดเล็ก กับสถานศึกษาขนาดใหญ่ และสถานศึกษาขนาดกลางกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 2 คู่ ด้านงานกิจการนักเรียน สถานศึกษาขนาดเล็กกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ และสถานศึกษาขนาดกลางกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 2 คู่ มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนด้านงานบริการแนะแนว พบว่า สถานศึกษาขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ การบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา

การบริหารงานกิจการ นักเรียน	ขนาด สถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ขนาด เล็ก	ขนาด กลาง	ขนาดใหญ่
1. ด้านงานปกครอง	ขนาดเล็ก	4.589	0.384	–	0.12*	–0.06
	ขนาดกลาง	4.467	0.462	–	–	–0.18*
	ขนาดใหญ่	4.646	0.406	–	–	–
2. ด้านงานกิจกรรม นักเรียน	ขนาดเล็ก	4.627	0.333	–	0.13*	–0.03
	ขนาดกลาง	4.501	0.423	–	–	–0.16*
	ขนาดใหญ่	4.658	0.423	–	–	–
3. ด้านงานบริการแนะ แนว	ขนาดเล็ก	4.584	0.417	–	0.10	0.01
	ขนาดกลาง	4.486	0.442	–	–	–0.09
	ขนาดใหญ่	4.574	0.540	–	–	–
สรุปภาพรวม	ขนาดเล็ก	4.600	0.351	–	0.12*	–0.02
	ขนาดกลาง	4.480	0.421	–	–	–0.14
	ขนาดใหญ่	4.626	0.435	–	–	–

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามขนาดสถานศึกษา โดยภาพรวมพบว่า โรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดกลาง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่แตกต่างมี 2 ด้าน คือ ด้านงานปกครอง สถานศึกษาขนาดเล็กกับ

สถานศึกษาขนาดใหญ่ และสถานศึกษาขนาดกลางกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 2 คู่ ด้านงานกิจการนักเรียน สถานศึกษาขนาดเล็กกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ และสถานศึกษาขนาดกลางกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 2 คู่ มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนด้านงานบริการแนะแนว พบว่าสถานศึกษาขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ การบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จำแนกตามประเภทการดำเนินงาน

การบริหารงานกิจการ นักเรียน	แหล่งความ แปรปรวน	ผลรวม กำลังสอง (SS)	องศาแห่ง อิสระ (df)	ผลรวม กำลังสอง เฉลี่ย (MS)	F	Sig
1. ด้านงานปกครอง	ระหว่างกลุ่ม	1.010	2	.505	2.842	.060
	ภายในกลุ่ม	52.962	298	.178		
	รวม	53.972	300			
2. ด้านงานกิจกรรมนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.043	2	.521	3.530	.031*
	ภายในกลุ่ม	44.020	298	.148		
	รวม	45.063	300			
3. ด้านงานบริการแนะแนว	ระหว่างกลุ่ม	1.152	2	.576	2.937	.055
	ภายในกลุ่ม	58.432	298	.196		
	รวม	59.583	300			
สรุปภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.048	2	.524	3.411	.034*
	ภายในกลุ่ม	45.779	298	.154		
	รวม	46.827	300			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) พบว่าการสภาพการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จำแนกตามประเภทการดำเนินงาน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นด้านงานกิจกรรมนักเรียน แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านงานปกครองและด้านงานบริการแนะแนวมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ.05

ตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ การบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

การบริหารงานกิจการ นักเรียน	ประสบการณ์ การทำงาน	$\bar{X}$	S.D.	น้อยกว่า 10 ปี	10-20 ปี	มากกว่า 20 ปี
1. ด้านงานปกครอง	น้อยกว่า 10 ปี	4.59	.464	–	0.12*	–0.01
	10-20 ปี	4.47	.360	–	–	–0.13
	มากกว่า 20 ปี	4.60	.423	–	–	–
2. ด้านงานกิจกรรม นักเรียน	น้อยกว่า 10 ปี	4.61	.431	–	0.10*	–0.05
	10-20 ปี	4.51	.329	–	–	–0.15*
	มากกว่า 20 ปี	4.66	.356	–	–	–
3. ด้านงานบริการแนะ แนว	น้อยกว่า 10 ปี	4.57	.464	–	0.10	–0.07
	10-20 ปี	4.47	.372	–	–	–0.17*
	มากกว่า 20 ปี	4.65	.534	–	–	–
สรุปภาพรวม	น้อยกว่า 10 ปี	4.59	.436	–	0.11*	–0.04
	10-20 ปี	4.49	.318	–	–	–0.15*
	มากกว่า 20 ปี	4.64	.414	–	–	–

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยภาพรวมพบว่า ประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 กับประสบการณ์การทำงาน 10-20 ปี และประสบการณ์การทำงาน 10-20 ปี กับประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ 0.05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่แตกต่างมี 3 ด้าน คือ ด้านงานปกครอง ประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี กับประสบการณ์การทำงาน 10-20 ปี จำนวน 1 คู่ ด้านงานกิจกรรมนักเรียน ประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี กับประสบการณ์การทำงาน 10-20 ปี และประสบการณ์การทำงาน 10-20 ปี กับประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20 ปี จำนวน 2 คู่ และด้านงานบริการแนะแนว ประสบการณ์การทำงาน 10-20 ปี กับประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20 ปี จำนวน 1 คู่ มีความแตกต่างกันที่มีนัยสำคัญ ทางสถิติ 0.05

ผลการประเมินความเหมาะสมของแนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 11 คน โดยผู้วิจัยแบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย 1) ด้านงานปกครอง 2) ด้านงานกิจกรรมนักเรียน 3) ด้านงานบริการแนะแนว โดยนำเสนอในภาพรวมและรายด้าน ได้ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของแนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษา
 ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จาก
 ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 11 คน ในภาพรวมและรายด้าน

แนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียน	ระดับความคิดเห็น		ระดับความเหมาะสม
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านงานปกครอง	3.77	1.32	มาก
2. ด้านงานกิจกรรมนักเรียน	4.09	1.01	มาก
3. ด้านงานบริการแนะแนว	3.70	1.45	มาก
สรุปภาพรวม	3.85	1.24	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า ระดับความเหมาะสมของแนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 มีค่าเฉลี่ยของระดับ ความเหมาะสมภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$) เมื่อพิจารณารายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยของระดับความเหมาะสมมาก คือ ด้านงานกิจกรรมนักเรียน ($\bar{X} = 4.09$) รองลงมาคือ ด้านงานปกครอง ($\bar{X} = 3.77$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยของระดับความเหมาะสมน้อยที่สุดคือ ด้านงานบริการแนะแนว ($\bar{X} = 3.70$)

การอภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า สภาพการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 มีการดำเนินการอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์เขต 1 มีการกำหนดการบริหารงานกิจการนักเรียนอย่างไว้ชัดเจนทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านงานปกครอง ด้านงานกิจกรรมนักเรียน และด้านงานบริการแนะแนว เพราะเป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาผู้เรียนในมิระเบียบวินัย คุณธรรม และจริยธรรม สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 6 กล่าวว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของกมลศิษฐ์ ชลมนัสสรณ์ (2562) ได้วิจัย เรื่อง สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนจักรคำคณาทร จังหวัดลำพูน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 35 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะสถานศึกษาผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา ผู้ปกครอง มีความประสงค์ที่จะ

ดำเนินงานตามกลยุทธ์ วัตถุประสงค์ ตัวชี้วัด เกณฑ์มาตรฐาน และเครื่องมือที่ชัดเจนในการประเมินผล และแนวทางปฏิบัติการบริหารงานกิจการนักเรียน

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า

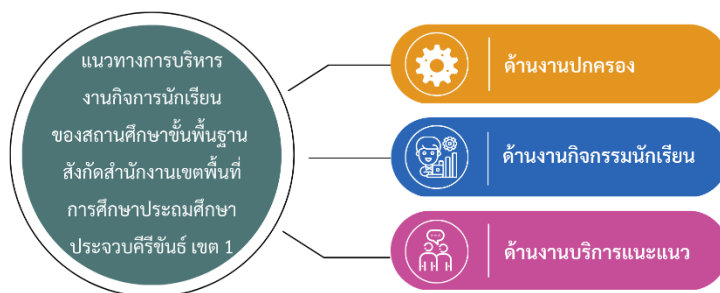
1. ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจเป็นเพราะประสบการณ์ในการทำงานมีผลต่อพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ซึ่งทำให้เกิดทักษะและเจตคติในการปฏิบัติงานมากขึ้นตามไปด้วย ทั้งนี้ไม่สอดคล้องกับอรรถ อัมมานุเคราะห์ (2534) ได้วิจัย เรื่อง ความพึงพอใจการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตราด พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันเป็นปัจจัยกระตุ้นโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษาโดยภาพรวม พบว่า โรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดกลาง แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดกลางมีนโยบายด้านการบริหารงานกิจการนักเรียนที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของดนตรี บุญลี (2546) ได้ศึกษาสภาพการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีขนาดแตกต่างกัน มีความเห็นต่อสภาพการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า การเสนอแนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อแนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยภาพรวมมีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านงานกิจกรรมนักเรียน รองลงมาคือ ด้านงานปกครอง และด้านงานบริการแนะแนว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแนวทางที่ผู้วิจัยนำเสนอในการบริหารงานกิจการนักเรียนเน้นการส่งเสริมให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมตามความถนัด และความสนใจ พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย เกิดการเรียนรู้รอบประชาธิปไตยผ่านกระบวนการและกิจกรรมต่างๆ ในโรงเรียนอย่างเป็นขั้นตอนสอดคล้องกับธิดา อ่องตระกูล (2552) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารงานกิจการนักเรียนโรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงรายเขต 4 ด้านแนวทางการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียน คือ ผู้บริหารโรงเรียนและผู้มีหน้าที่รับผิดชอบจะต้องมีการวางแผนที่ชัดเจน ดำเนินการตามแผนที่กำหนดในการ

ตรวจสอบประเมินผลและนำผลที่ได้มาปรับปรุงพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ โดยทุกขั้นตอนของการบริหารงานกิจการนักเรียนควรให้ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมมากที่สุด

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่แนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

1. ด้านงานปกครอง ควรมีการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม สร้างคุณลักษณะของผู้นำ ผู้ตามและหลักการประชาธิปไตยให้นักเรียนเป็นผู้ประพฤติดี รับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ของตน มีการประสานงานกับครูประจำชั้นและผู้ปกครองเพื่อการพัฒนา ส่งเสริม และแก้ไขความประพฤติของนักเรียน การติดตามประเมินผล เป็นต้น
2. ด้านกิจกรรมนักเรียน ควรมีการประชุมวางแผนงานด้านกิจกรรมนักเรียนประจำปีการศึกษาทุกภาคเรียน แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อรับผิดชอบด้านงานกิจกรรมนักเรียน เป็นต้น
3. ด้านงานบริการแนะแนว ควรมีการจัดหาทุนและจัดสรรทุนการศึกษานักเรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ การประสานความร่วมมือเพื่อแก้ไขปัญหาด้านพฤติกรรมของนักเรียนร่วมกับฝ่ายปกครอง ครูประจำชั้น และผู้ปกครอง เป็นต้น

สรุป

แนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 มีความสำคัญในการบริหารของโรงเรียนที่ต้องจัดให้กับนักเรียนควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน ผู้บริหารและผู้รับผิดชอบงานกิจการนักเรียนต้องมีการวางแผนการดำเนินงาน ปฏิบัติตามแผน ประเมินผล ปรับปรุงการทำงาน ส่งเสริมและพัฒนาการบริหารให้เป็นไปอย่างมีระบบและเกิดประสิทธิภาพสูงสุดเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญาและสังคม

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ด้านงานปกครอง ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการจัดประชุมวางแผนงานด้านงานปกครองประจำปี การศึกษาทุกภาคเรียน และแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อรับผิดชอบด้านงานปกครองเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุตามวัตถุประสงค์

ด้านงานกิจกรรมนักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผนงานด้านกิจกรรมนักเรียน และจัดให้มีการประชุมผู้ปกครอง เพื่อชี้แจงการดำเนินงานด้านกิจกรรมนักเรียน

ด้านงานบริการแนะแนว สถานศึกษาควรสำรวจความต้องการและสภาพปัญหาของนักเรียนเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการวางแผนการดำเนินงานบริการแนะแนว มีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นักเรียน รู้จักตนเอง รู้จักการเข้าใจสังคม การตัดสินใจ การแก้ไขปัญหา และกำหนดแนวทางในการดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งจัดบรรยากาศห้องแนะแนวให้เอื้อต่อการบริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาวิจัยถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 เพื่อการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การบริหารงานกิจการนักเรียนที่ผู้วิจัยนำมาศึกษามีเพียง 3 ด้าน หากมีการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาในด้านอื่น ๆ เพิ่มเติม

เอกสารอ้างอิง

- กมลศิษฐ์ ชลมนัสสรณ์. (2562). สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานกิจการนักเรียน โรงเรียนจักรคำคณาทรจังหวัดลำพูน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 35 (วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต).มหาวิทยาลัยพะเยา.
- โหมฉาย กาศโอสถ. (2554). รูปแบบการบริหารกิจการนักเรียนแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษาระดับประถมศึกษา สังกัดสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ดนตรี บุญลี. (2546). สภาพการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- ธิดา อ่วงตระกูล. (2552). การบริหารงานกิจการนักเรียนโรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 2. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

- พนัส หันนาคินทร์. (2524). *หลักการบริหารโรงเรียน*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ(2542) แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3)(2553, 22 กรกฎาคม). ราชกิจจานุเบกษา.เล่มที่ 127 ตอนที่ 45ก, หน้า 1-3.
- สวภพ เทพกลีกุล. (2559). *แนวทางการบริหารกิจการนักเรียนตามแนวคิดการเสริมสร้างความยั่งยืน* ผูกพัน ระหว่างโรงเรียน ครอบครัวและชุมชนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 10 (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรทัย อัจฉานุเคราะห์. (2543). *ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตราด* (วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา.